

BAYAT

№ 12 (640)

Vaqif Aslan

Var

İnsan bünövrəsində
Adəm-Həvva daşı var.
Məndə də bu səbəbdən
mənədek olanların
yadı var, yaddaşı var.

Qırğız qızı

"Qırğız qızı-qırğızların anası!"
Nəyim var ki, mənim səndən danası?
Mən qocaman Qafqazların oğluyam
Sən işıqlı ıssıkkulun sonası.

İşıq kimi ürəyimi dəlmisən.
Dağ Tenqri tərəflərdən gəlmisən.
Göydən yerə uzadılan əlmisən?
Qanımdandır əllərinin xınası.

Göz dəyməsin, sinən Talas qarıdır.
Qoynundakı Fərqanənin narıdır.
Gözəlliyyin bu dünyanın varıdır.
İşığında yanasıyam, yanası.

Türkmən olsun, özbək olsun, ya qazax...
Yaxşı bilir nə yasadır, nə yasaq.
Vaqif Aslan üzü ağdır, sözü sağ.
Kimdir səni məndən doğma sanası?
"Qırğız qızı-qırğızların anası".
Ey türk qızı, türklüyümün anası!

Dialog

I
-Vaqif Aslan, Əli pisdir deyirlər ...
-Əli pisdir... Vaqif Aslan neyləsin?
Qoy başını qabağına, fikirləş!
Əlidirmi Əlilərin hamısı?

-Vaqif Aslan, Vəli pisdir deyirlər.
-Vəli pisdir... Vaqif Aslan neyləsin?
Qoy başını qabağına, fikirləş!
Vəlidirmi Vəlilərin hamısı?

II
-Vaqif Aslan, çox adamlar düz demir ...
-Vaqif Aslan neynəsin ki, düz demir?
Qoy başını qabağına, fikirləş!
Düz deyirmi düz deyənin hamısı?

-Vaqif Aslan, söz deyən bir söz demir.
-Vaqif Aslan neyləsin ki, söz demir?
Qoy başını qabağına, fikirləş!
Söz deyirmi söz deyənin hamısı?

III
-Vaqif Aslan, dünən səni söydülər.
- Sən ki məni söyməmişən, çox sağ ol.

-Vaqif Aslan, söydükcə də öydülər.
- Nə yaxşı sən öyməmişən, çox sağ ol.

-Vaqif Aslan, Vaqif Aslan, filankəs ...
-Ay filankəs, bəsdir daha, bəsdir, kəs!

Şəxsiyyət vəsiqəsi

Qaydadır, düz sözə çəkilməz çiyin ...
İnsan Yaradanın əziz kəsidir.
Amma ki, amma ki, qadın dediyin
Kişinin şəxsiyyət vəsiqəsidir.

Söhbət

Gözümün gözünlə göz söhbəti var.
Mən gözümle deyim, sən gözünlə yaz.
Özümün özünlə öz söhbəti var.
Bu sözdən, söhbətdən olmaz ki, olmaz!

Bərəkəllah!

(*Böyük alim və böyük dost*
Asif Rüstəmiyə)

Uca dağlar görmüşəm ...
Dağlara bərəkəllah!
Dağları yorulmadan
səmaları çiyinə
alıb saxlar görmüşəm...
Yeri göyə bağlayan
bağlara bərəkəllah!

Dağlar dağ olduğundan,
göylər göy olduğundan
Buna da bərəkəllah!
Ona da bərəkəllah!
Yenə də bərəkəllah!
Yaradanın dağlara
vurduğu naxışlara,
Qayalardan biçdiyi
dona da bərəkəllah!

Dağları çeşmə-çeşmə
göz-göz ağlar görmüşəm...
Yaşanılan ömrə də,
günə də bərəkəllah!
Xeyirli başlanğıca,
sona da bərəkəllah!

Dostum Asif Rüstəmli,
sənə də bərəkəllah!
Böyüklüyün üzündən
Dağlar oldu dizindən.
Yenə də bərəkəllah!

Asif Rüstəmlinin cavabı

ALQIŞ

Şeirimizin aslanı, Vaqif Aslana alqış!
Kişdə yeni yazdığı böyük dastana alqış!
Dost ürəyin oxuyur, Şeiri çiçək qoxuyur,
Sözdən çələng toxuyur - Bu gülüstana alqış!

Saçlarına düşür dən,
Eşqi, amalı - Vətən!
Dağdı - dağa söykənən,
Xan Qobustana alqış!
Vaqif Aslana alqış!

Ürəyini ovudan qardaş!

(*Vəkil dostum İkrəm Abdullayevə*)

Duruşun mənalı, baxışın dərin...
Kədərini gözündən süzülüb gəlir.
Qəlbində yığılan xatirələrin
Durna qatartək düzülüb gəlir.

Bu qərrib gecədə nə düşünürsən?
Ovutmur qəlbini yaz havası da.
Nədən gah titrəyir, gah üşünürsən?
Yatdırmı könlünə saz havası da?

Bəlkə də ay gərək, illər gərəkdir
O keçən illərə qayıtmaq üçün.
O illərdə qalan dillər gərəkdir
Qəlbini, ruhunu ayılmaq üçün.

Günümü axtarırsan geri dönməyən?
O gün heç qalarmı dünəndə. qardaş?
Gözlərin yaşarır dinəndə, qardaş.
Alovu sönməyən, odu sönməyə
Ürək ovudursan sinəndə, qardaş!

Yaxşı ki, ürəyin dolan vaxtda da
Bədnəzər gözündən uzaqlardasan.
Sən özün özündə olan vaxtda da
Elə bil, özündən uzaqlardasan.

Etibar Etibarlıya

Yaman yerdə oyatdın yadımı, yaddaşımı ...
İndi ovudum necə ürəyimi, başımı?
"Yoldaş", "Yoldaş" deyirlər, bəs yoldaş yol daşımı?
Yolda qoyub gedələr, Etibar Etibarlı?
Getməyib nə edələr, Etibar Etibarlı?

Fırlandım bu yaşımdan, döndüm, o yaşda oldum.
Yumşaldım ipək kimi, bərkidim - daş da oldum.
Ürəyimlə, başımla yenə savaşa oldum.
Qəlbimdən qaralandım, Etibar Etibarlı!
Başımdan aralandım, Etibar Etibarlı!

Gözüm önündə durdu tələbəlik illəri ...
Küçələrin, yolların qələbəlik illəri...
İndi hayandan tapım o sevdalı dilləri?
İtik var ki, tapılmaz, Etibar Etibarlı!
Yıxıq var ki, yapılmır, Etibar Etibarlı!

O illərdə qəlb geniş, nəse dünya dar idi ...
Allahverdi müəllim Tağızadə var idi...
Hamı xoşbəxt idi, guya, hamı bəxtiyar idi.
Ağayev Zeydulla bəs, Etibar Etibarlı?
Ona varmydı əvəz, Etibar Etibarlı?

Rasim Kərimli necə, Ənvər Rza necə bəs?
O cürə olmalıydı sevilən kəs, sevən kəs.
Adları çəkilməyən kəslər bizdən inciməz.
Onlar qəlbimizdədir, Etibar Etibarlı!
Sirlər var ki, bizdədir, Etibar Etibarlı!

Dərdini dərdə düşsün, haçandan tapıb səni?
Əsib qara yel kimi qəfildən qapıb səni?
Ağrılar, acıları talayıb, çapıb səni?
Dərd də var, dərman da var, Etibar Etibarlı!
Əfvinə fərman da var, Etibar Etibarlı!

Hər ürəkdə göydəki ulduz sanı arzu var
Vaqif Aslan dostuna can sağlığı arzular.
İnsanın ürəyinə bu istəklər, arzular
Öz-özündən dolarmış, Etibar Etibarlı!
Olarmış ki, olarmış Etibar etibarlı.

Qismət

Gedən günlərimin heç vaxt itməyən,
Xətri-hörməti var mənim yanımda.
Heç vaxt tükənməyən, heç vaxt bitməyən
Şirini, acısı gəzir canımda.

Boş yerə uyaraq şöhrətə, ada,
Yalançı bir çələng hörməmə, əsla!

"Gedən günlərimi qaytarsalar da",
Gələn günlərimi verməmə, əsla!

Gedən günüm kimi gələn günüm də
Mənim alın yazım, göz qismətimdir.
Ağlayan günüm də, gülən günüm də
Mənim öz qədərim, öz qismətimdir.

Palıd

Bütün ağaqlardan ucasan, uca,
Yazda da, qışda da haman palıdsan.
İstini, soyuğu almazsan vecə,
Yaman palıdsan!

Bir kimsə arayış verməyib sənə,
Təsdiq eləməyib adın palıddır.
Baxıb bir özgəsi möhür yerinə,
Deməyib: - Bəlkə də, bu şabalıddır.

Üzsüz adamları üzün görməyib,
Ucalmaq xətrinə əyilməmişən.
Aslan qoltuğunda ömür sürməyib,
Çaqqal tərifiyə öyülməmişən.
Elə buna görə haman palıdsan,
Yaman palıdsan.

Kökün torpaqdadır, əlin günəşdə,
Nə xoşbəxt bir tale olub qismətin.
Görmüşəm başını həmişə ərşdə,
Məğrur övladısən sən təbiətin.

Yaxşı ki, ağacsan, deyilsən insan ...
Ömr elə o ki var, ucal o ki var.
Sən insan olsaydın, bir az suyundan,
Bir az da havandan oğurlardır.

Ağac yaranmısan, ağac olub qal!
Nə kütə boyun əy, nə hütə alçal.
Zinət ol bu yurda, kölgə sal bura.
Qoy səni görənlər min ildən sonra
Desinlər yenə də: - Haman palıdsan.
Yaman palıdsan.!

Qoşa müəllifli şeir

Mənə ürək verdin, aldım onu mən ...
O məndə qalacaq nə qədər sağam.
Nəğmələr yaradıb döyüntüsündən,
Söz-söz, sətir-sətir oxşayacağam.

Mənə ürək verdin, aldım onu mən ...
Gördüm ki, titrəyir, çırpınır, durur.
Gözəl, gözün aydın! Elə o gündən
O mənim sinəmdə rahatca vurur.

Mənə ürək verdin, aldım onu mən ...
Ətilən, çətilən, bəzən, düzən, gəz.
Daha arxayın ol öz ürəyindən,
Heç yerdə, heç zaman üşüyə bilməz.

Mənə ürək verdin, aldım onu mən ...
Necə almayaydım? Ürəkdir, axı!
Axdı damla-damla yaş gözlerimdən ...
Mənim də ürəyim kövrəkdir axı!

Mənə ürək verdin, aldım onu mən ...
Sevinə-sevinə sinəmi oydum.
Səni canımdan çox istədiyimdən
Yarib ürəyimi, içinə qoydum.

Mənə ürək verdin, aldım onu mən ...
Sözümə gün düşdü, şeirimə işıq.
Heç kim bilməsə də, bilirsən ki sən,
Bu şeiri ikimiz birgə yazmışıq.

